

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det, der foranlediger mig til at tage Ordet for en kort Bemærkning, er en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen). Han værgede sig imod, at han skulde have sagt, at den Forsvarsordning, vi have, er værre end ingen. Men han udtalte i Fredags om den Ordning, vi faa i Stedet, hvis Forliget gennemføres, at den ligefremme Følge af den vil være, at hvis det kommer til Fredsbrud, vil Fjenden være nødsaget til at sætte sig i Besiddelse af København, om ikke af andre Grunde, saa fordi vi ikke selv ere i Stand til at forsvare det. Hvis det bliver den nødvendige Følge, kunne vi saa ikke sige, at den Ordning, vi faa ved Forliget, er værre end intet. Det er ganske det samme som at anbringe en Lynafleder paa et Hus uden at sørge for Forbindelse med Jorden; den tiltrækker Lynet uden at afværge Brandfaren. Paa samme Maade tildrager en saadan Ordning Faren i Stedet for at afværge den.

Formanden: Jeg skal nu udsætte Mødet; det genoptages i Aften Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 3³⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Pedersen-Nyskov: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun faa Ord, jeg har at føje til den lange Forhandling, som her har været ført. Der har jo ikke været sagt meget fra det Partis Side, hvortil jeg hører, thi jeg føler mig overbevist om — og det gøre vi vist alle sammen —, at man ud over Landet har en vis Længsel efter, at disse Forhandlinger dog en Gang skulle blive færdige, og derfor skulde jeg ogsaa gerne have givet Afkald paa Ordet, men da man ikke blev færdig i Lørdags, bad jeg om at faa Lov til at sige et Par Ord. Men selv om jeg nu skulde fylde en lille Spalte i Rigsdagstidenden eller to, er jeg overbevist om, at det nok skal vise sig

i Tidenden, hvem det er, der har brugt den lange Tid, der er gaaet.

Jeg vil henvende nogle enkelte Udtalelser til nogle af de Medlemmer, som tidligere have haft Ordet. Jeg skal ikke tillade mig den Luksus at angribe det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), men jeg maatte dog maaske i al Beskedenhed tillade mig at søge at forsvare os imod nogle af de Beskyldninger, det ærede Medlem rejste imod os. Det ærede Medlem og alle de ærede Medlemmer, der høre til hans Parti, tale jo, som om Venstre havde svigtet sin Fortid, og som om det, det gamle Venstre gennem Tiderne havde arbejdet for, var at nedsætte de militære Udgifter, skønt de Herrer udmærket godt vide, at Venstre har bevilget større og større Militæruddgifter gennem Tiderne. Den højtærede Konseilspræsident, som var Medlem af Venstre i sin Tid, var ogsaa med til at tilbyde meget store Beløb til Ordningen af vort Forsvarsvæsen, og vi have jo ogsaa i de senere Aar ydet ret betydelige Bidrag, som paa forskellig Vis have forhøjet de militære Udgifter. I Aaret 1901 var vi alle sammen enige om at bevilge de 5 Mill. Kr. til Kanonerne, som foresloges af den daværende Krigsminister, det nuværende ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (H. V. O. Madsen). Da vi i Eftermiddags hørte den højtærede Konseilspræsident, den Mand, som har taget en saa fremragende Del i Venstres Politik gennem en Aarrække, havde vi ligesom en Følelse af, at vi hørte en Røst fra Venstres ældre Tid og det Standpunkt, det den Gang indtog. Det er jo aabenbart for enhver, og det maa de Herrer Radikale dog vide, at aldrig har Venstres Standpunkt været det, som de Radikale nu indtage (Modsigelse). Aldrig, ingen Sinde! Hvis de Herrer vilde læse, hvad Venstres Ordførere have udtalt i sin Tid, hvad Berg Gang efter Gang udtalte i Betænkninger og som Ordfører her i Salen, vilde De forstaa, at de Ord, som da lød fra Venstres Ordførere om, at der i Folket var en virkelig Villie til at værne Landets Selvstændighed og Ære, havde en ganske anderledes Klang og Farve end de Udtalelser, vi nu høre fra de ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) mente, at vi heller ikke vilde have Penge til Reformen; naar vi nu brugte saa mange Penge til Ordningen af vort Forsvar, vilde vi mangle de fornødne Penge til Reformen, som krævede større